

► संपादक (विकास) : श्याम पेठकर ► संचालक-संपादक : अजय बिबडे

Reg. No : MHBI/25/A4140 Mail Id : sinhvaniivrutta@gmail.com दिनांक : शनिवार, २६ सप्टेंबर २०२६ Epaper : epaper.sinhvani.com पृष्ठे : ४ वर्ष : १ अंक : २८७ किंमत : २ रुपये

सहमती झालेली नव्हती. पाच दिवसांची बँकिंग लागू केल्यास देशातील छोट्या व्यापारी आणि सेवांसारख्या बँक ग्राहकांच्या संवसारां विपरित परिणाम होईल, असा सर सरकारच्या बाजूने लावला जात आहे. केंद्र सरकारने मागील फेटाळल्यामुळे 'युनायटेड फ्रेम वर्क' चेक युनियन'ची गैरसोय नेतृत्वाखाली या तीन दिवसांत सरकाराची बँकांमध्ये संपूर्ण पुकारण्यात आला आहे. संपात्या काळात सर्वसमाप्ती नागरिकांची गैरसोय टाळण्यासाठी आरबीआयच्या सूचनांनुसार २० सप्टेंबर रोजी (रविवारी) काही प्रमुख बँकांच्या शाखा चालू ठेवण्याचे नियोजन केले जात आहे. या संपादकात बँक शाखांमधील कांडरटचे काम (चेक विवरण, बँक परणे, काढणे) प्रमाणीत होईल. मात्र, एपीआय, नेट बँकिंग, मोबाईल बँकिंग आणि एटीएम सेवां सुलभतेवरून राहतील. काही वर्षे आणि सणासुदीच्या काळात तीन दिवसांचा संप झाल्याने देशभरातील कोट्यवधी रुपयांचे आर्थिक व्यवहार आणि चेक विल असरची कामे खोळंबण्याची भीती व्यक्त केली जात आहे.

संपादकीय लेखणीतून...

कामगार शक्तीची प्रेरणा

नारायण मेघाजी लोखंडे यांच्या अथक परिश्रम आणि तीव्र इच्छाशक्ती व जिद्दीने ब्रिटीशकालीन भारतामध्ये पहिली गिरणी कामगार संघटना सन १८८८ मध्ये बॉम्बे मिल्स हँड्स असोसिएशन या नावाने स्थापन झाली. तत्कालीन परिस्थितीचा विचार करता अशिक्षित, अज्ञानी व अभाव कामगार कष्टकरी वाला एकत्र करून त्यांच्यामध्ये हक्काची, कर्तव्याची जाणीव करून देऊन त्याचे रूपांतर एका संघटीत शक्तीत करणे, हे एक दिव्य कार्य त्यांच्या सहकाऱ्यांच्या साथीने घडवून आणले. एका व्यापक अर्थाने अर्धसंघटीतांन संघटीत करण्याचा हा एक यशस्वी प्रयोग तत्कालीन परिस्थितीत नारायण मेघाजी लोखंडे यांनी केला. पुढे पुढे कामगार शक्ती एकवटू लागली आणि कामगार चळवळ व्यापक होऊ लागली. कामगार चळवळीला एक दिशा मिळत गेली. पुढे विसाव्या शतकात अनेक कामगार संघटना उदयाला आल्या. त्यातून कामगारांचे हितसंबंध जपण्याचा व संवर्धनाचा प्रयत्न होऊ लागला. पण या सर्वांचे मूळ, हे नारायण मेघाजी लोखंडे यांच्या बॉम्बे मिल्स हँड्स असोसिएशनमध्ये दिसून येते. संघटना बांधण्याचे असे हे क्रांतीकारक पाऊल त्याकाळात नारायण मेघाजी लोखंडे यांनी उचलले. हे समग्र कामगार चळवळीच्या दृष्टीने ऐतिहासिक पाऊल होते. त्यामुळे नारायण मेघाजी लोखंडे हे भारताच्या कामगार चळवळीचे आद्य प्रवर्तक, प्रणेते म्हणून संबोधले जातात.

कामगार चळवळीतील चैतन्याचा महामेरू : नारायण मेघाजी लोखंडे यांचे कामगार क्षेत्रातील योगदान म्हणजे ज्वलंत ऐतिहासिक कामगार चळवळ होय. त्यावर टाकलेला हा संक्षिप्त दृष्टिक्षेप - कापड गिरणीमध्ये नारायण मेघाजी लोखंडे स्वतः काम करीत असल्यामुळे तेथील अमानवी स्थितीची खंड त्यांच्या मनात खदखदत होती. याची ठिणगी म्हणजे स्वतः कापड गिरण्यांमध्ये जाऊन कामगारांना संघटीत करून निर्माण केलेली बॉम्बे मिल्स हँड्स असोसिएशन ही कामगारांच्या प्रचंड अशा उत्प्रेरणा प्रतिसादातून तयार झालेली देशातील पहिली कामगार संघटना. मुंबई सरकारने सन १८८१ च्या फॅक्टरी अ‍ॅक्टमध्ये सुधारणा करण्यासाठी सन १८८४ मध्ये कलेक्टर डब्ल्यु. बी. मुलक यांच्या अध्यक्षतेखाली नेमलेल्या कमिशनला कामगारांच्या मागण्या सादर कराव्यात यासाठी त्यांनी दोन ऐतिहासिक सभा घेतल्या. त्याचा उल्लेख याठिकाणी करणे अनिवार्य आहे. पहिली ऐतिहासिक जाहीर सभा नारायण मेघाजी लोखंडे यांच्या अध्यक्षतेखाली दिनांक २३ सप्टेंबर १८८४ रोजी सायं. सुपाटवांग, परळ येथे सुमारे ४,००० कामगारांच्या उपस्थितीत पार पडली. लगेच दुसरी जाहीर सभा दिनांक २६ सप्टेंबर १८८४ रोजी भायळवी येथे घेण्यात आली. या सभेहाती कामगारांचा उत्फुर्त प्रतिसाद मिळाला. या दोन्ही सभामध्ये कापड गिरणीच्या मागण्यांचे ठराव संमत केले. ५,५०० कामगारांनी सद्या केलेले मागण्यांचे पिटिसन दिनांक १५ ऑक्टोबर, १८८४ रोजी फॅक्टरी कमिशनला सादर केले. त्यामध्ये प्रामुख्याने ५ मागण्या विसवी (हावी - १) गिरणी कामगारांना आठवड्यातून एक दिवस रविवारी सुट्टी देण्यात यावी. २) दुपारी अर्धतास जेवणाची सुट्टी देण्यात यावी. ३) कामगारांची कामाची वेळ निश्चित करण्यात यावी. ४) कामगारांचा पगार दर महिन्याच्या १५ तारखेपर्यंत देण्यात यावा. ५) कामगार असताना जर कुणाला गंभीर जखम झाली तर तो बरा होईपर्यंत पूर्ण पगार देण्यात यावा. कामगार असताना मृत्यू झाल्यास त्याच्या कुटुंबाला पेन्शन देण्यात यावी. परंतु या मागण्यांबाबत निर्णय लवकर होत नव्हता, म्हणून पुन्हा दिनांक २० नोव्हेंबर १८८९ रोजी साडेसाठ हजार कामगारांनी सद्या केलेला अर्ज सरकारला सादर केला.

शेवटी तीव्र आंदोलन उभारावे लागले. दिनांक २४ एप्रिल, १८९० रोजी नारायण मेघाजी लोखंडे यांनी महालाक्ष्मीच्या रसकोर मंदीनार कामगारांनी प्रचंड सभा आयोजित केली. सुमारे १०,००० कामगार या सभेला उपस्थित होते. विशेष म्हणजे दोन कामगार रिसायनीं या सभेत भाषणे करून आपल्या व्याख्या समाजपुढे मांडल्या. या घटनेला अनेक बाजूंनी महत्त्व होते. ही घटना म्हणजे लोखंडे यांच्या कामगार चळवळीने समाजजागृतीचा एक टप्पा पूर्ण केलेल्याचे प्रतिक होते. तसेच, ब्रिटीश सरकार आणि मलक वगळता विवेकबुद्धीला केलेले ते आव्हान होते आणि विशेष म्हणजे बॉम्बे मिल्स ऑफर्स असोसिएशनने रिव्हार दिनांक १० जून १८९० रोजी कामगारांना दर रिव्वारी सुट्टी देण्याची निर्णय जाहीर केले. हे त्या सभेचे फलित होते. यामुळे, भारताला रिव्वारी साप्ताहिक सुट्टी मिळण्याचे कार्य पूर्ण झाले. समग्र भारतातील कटकर शक्तीच्या एकजुटीने मिळविलेल्या हा पहिला महत्त्वपूर्ण विजय होता. हा विजय म्हणजे कामगार चळवळीचा आत्मविश्वास वाढिला लागून कामगार चळवळ अधिक सक्षम होण्यास व तिची व्याप्ती वाढण्यास कारणीभूत ठरला असे म्हटले तर वागणे ठरू नये.

तुर्कीची कुरासत, भारताचे सडेतोड उतर!

संयुक्त राष्ट्र महासभेच्या एक्वायरीशिया अधिवेशनात जागतिक राजकारणातील अनेक महत्त्वाच्या घडामोडींवर चर्चा होत असतानाच, तुर्कीचे राष्ट्राध्यक्ष रेसेप तय्यिप एर्दोगन यांनी पुन्हा एकदा आपली जुनीच कुरापत उकरून काढली आहे. न्युयॉर्क येथे २२ सप्टेंबर रोजी संपन्न झालेल्या महासभेच्या उच्चस्तरीय सत्रात, जागतिक शांतेच्या आणि मानवाधिकारांचा खोटा आव आणत एर्दोगन यांनी जाणीवपूर्वक काश्मीरचा मुद्दा उपस्थित केला. दक्षिण आशिया खंडामध्ये स्थैर्य आणि शांता प्रस्थापित करण्यासाठी काश्मीर समस्येवर तोडगा काढणे अनिवार्य आहे, असे विधान त्यांनी केले. आंतरराष्ट्रीय व्यासपीठाचा वापर करून पाकिस्तानची

प्रा. डॉ. सुधीर अग्रवाल वर्धा

पाठराखण करण्यासाठी केलेल्या विधानाला भारताने अत्यंत आक्रमक आणि खणखणीत शब्दांत चोख उत्तर दिले आहे. जागतिक मंचावर एका सार्वभौम देशाच्या अंतर्गत प्रश्नात नाक खुपसण्याच्या तुर्कीच्या या कृतीचा भारताने तीव्र निषेध नोंदवला असून, आंतरराष्ट्रीय मुसद्देगिरीत भारताची बाबती ताकद आणि आक्रमक धोरण या निमित्ताने पुन्हा एकदा जगासमोर आले आहे.

एर्दोगन यांच्या या बेजबाबदार आणि प्रक्षोभक वक्तव्यानंतर भारताने आपला 'प्रत्युत्तराचार अधिकार' (राईट टु रिप्लाय) या विषयाधिकाराचा अत्यंत प्रभावीतरीन वापर केला. भारतीय प्रतिनिधींनी तुर्कीला त्यांच्या मर्यादीत करार शब्दांत

जाणीव करून देत स्पष्ट केले की, जम्मू-काश्मीर आणि लडाख हा संपूर्ण भूभाग भारताचा अविभाज्य, अतूट आणि अश्वस्त भाग होता, आहे आणि भविष्यातील राहिल, या भौगोलिक आणि राजकीय सत्यावर भाग करण्याचा तुर्कीला कोणताही कायदेपेरा, घटनात्मक किंवा नैतिक अधिकार नाही. भारताच्या निखळ अंतर्गत बाबींमध्ये दबावबळ खपावून घेतली जाणार नाही, असे भारतीय प्रतिनिधींनी ठणकावून सांगितले. कोणत्याही राष्ट्रांने भारताच्या सार्वभौमत्वाचा आणि प्रादेशिक अखंडतेचा आदर राखला पाहिजे आणि आपल्या राजकीय स्वायत्तासाठी किंवा दुसऱ्या देशाच्या अजेंड्याला खतपाणी घालण्यासाठी संयुक्त घालप्रासख्या सर्वोच्च मंचाचा

गैरवापर त्वरित थांबवावा, अशी सक्त ताकीद भारताकडून देण्यात आली. तुर्कीने काश्मीरचा मुद्दा उपस्थित करण्याची ही काही पहिलीच वेळ नाही. २०१९ मध्ये भारताने जम्मू-काश्मीरमधील कलम ३७० आणि ३५-अ रद्द करून राज्याला मुख्य प्रवाहात आणण्याचा ऐतिहासिक निर्णय घेतला होता. तेव्हापासूनच पाकिस्तानच्या सुरात सूर मिसळत एर्दोगन यांनी सातत्याने भारताविरुद्धी भूमिका घेतली आहे. स्वतःला इस्लामिक जगताचे स्वयंपोषित नेते म्हणून प्रस्थापित करण्याच्या एर्दोगन यांच्या महत्त्वाकांक्षेचा हा एक भाग मानला जातो. मात्र, काश्मीरचा प्रश्न हा संपूर्णतः द्विपक्षीय असून तो केवळ भारत आणि पाकिस्तान

या आक्षेपाहून विधानाचे पडसाद केवळ संयुक्त राष्ट्रांच्या सभागृहापुरते मर्यादित राहिलेले नाहीत, तर राजनैतिक आणि मुसद्दी पाठोवरही भारताने अत्यंत आदर पात्रले उचलण्यास सुरुवात केली आहे. भारताने तातडीने नवी दिल्लीतील तुर्कीच्या राजदूतांना पाचारण करून या बेजबाबदार वक्तव्याबद्दल

आपला अधिकृत आणि तीव्र संताप नोंदवला आहे. एका सार्वभौम देशाच्या अंतर्गत बाबींमधील या अनावश्यक आणि अनाहूत हस्तक्षेपामुळे भारत आणि तुर्की यांच्यातील द्विपक्षीय, धोरणात्मक आणि व्यापारी संबंधांवर अत्यंत विपरीत परिणाम होऊ शकतो, याची स्पष्ट जाणीव तुर्कीला करून देण्यात आली आहे. राष्ट्रीय सुरक्षेच्या आणि भौगोलिक अखंडतेच्या मुद्द्यांवर भारत कधीही, कोणताही आणि कोणत्याही दबावाखाली तडजोड करणार नाही, असा अत्यंत कपाखर आणि स्पष्ट संदेश या संपूर्ण घडामोडीतून जगाला देण्यात आला आहे. आंतरराष्ट्रीय राजकारणात भारताचे हे काश्मीरचा प्रश्न हा संपूर्णतः द्विपक्षीय असून तो केवळ भारत आणि पाकिस्तान

- ९०६९१९९३०६

आधुनिक मर्यादित षटकांच्या क्रिकेटचा शिल्पकार : जोसे बटलर

इंग्लंडचा धडाकेबाज यष्टीरक्षक-फलंदाज जोसे बटलरने लौक्यका मंदीनार एक नवा ऐतिहासिक टप्पा गाठला आहे. मर्यादित षटकांच्या आंतरराष्ट्रीय क्रिकेटमध्ये म्हणजेच एकदिवसीय आणि आंतरराष्ट्रीय टी-२० या दोन्ही प्रकारांत मिळून-१०,००० धावांचा टप्पा ओलांडणारा तो इंग्लंडचा पहिला फलंदाज ठरला आहे. या अद्वितीय यशामुळे इंग्लंडच्या क्रिकेट इतिहासातील सत्कालीन महान व्हाईट-बॉल फलंदाज म्हणून त्याचा दर्जा अधिकच चकाका झाला आहे.

श्रीलंकेविरुद्धच्या दुसऱ्या एकदिवसीय सामन्यात ३२२ धावांचा पाठलाग करताना बटलरने अच्युत १९ चेंडूंचे पाच चौकार आणि पाच गगनचुंबी षटकांसह १४०.८२ च्या स्ट्राइक रेटने ६९ धावांची वाळवी खेळी केली. दुखातीमुळे त्याला डाव्यावरून निवृत्त व्हावे लागले असले, तरी मंदीनार असताना त्याने प्रेक्षकांचे पुरेपूर मगोरंजन केले आणि या ऐतिहासिक विक्रमाला गवसणी घातली.

आंतरराष्ट्रीय कारकिर्दीचा सविस्तार प्रवास

डावांत ३४.७९ च्या सरासरी आणि १५०.१३ च्या स्फोटक स्ट्राइक रेटने ४,३८४ धावा फटकाळ्या आहेत. या प्रकारात त्याने दोन शतके आणि ३० अर्धशतके झळकावली आहेत. डावाच्या सुरुवातीला आक्रमक पाया राखणे अशी किंवा वेगाने धावांची गती वाढवणे असा, बटलरने टी-२० मध्ये आपली वेगळी छाप पाडली आहे. व्हाईट-बॉल क्रिकेटचा एकत्रित विक्रम दोन्ही मर्यादित षटकांच्या फॉर्मॅट्सचा विचार केल्यास, बटलरने ३६७ सामन्यांमधील ३६० डावांमध्ये फलंदाजी करताना ३७२.१२ च्या सरासरीने एकूण १०,०६२ धावांचा डोंगर उभा केला आहे. यामध्ये १३ शतके आणि ६० अर्धशतकांचा समावेश आहे. हा प्रकारक करणारा तो इंग्लंडच्या इतिहासातील पहिलाच फलंदाज ठरला आहे. कसोटी क्रिकेट आणि एकूण आंतरराष्ट्रीय कामगिरी लाल चेंडूच्या क्रिकेटमध्येही बटलरने ५७ कसोटी सामने खेळले असून, दोन शतके आणि १८ अर्धशतकांच्या जोरावर २५००० धावांचे योगदान दिले आहे. तिन्ही आंतरराष्ट्रीय फॉर्मॅट्स मिळून बटलरने ४२४

सामन्यांमधील ४२६ डावांत ३५.८२ च्या सरासरीने आणि १८.२५ च्या स्ट्राइक रेटने एकूण १२,९६९ धावा केल्या आहेत. संपूर्ण आंतरराष्ट्रीय कारकिर्दीच्या खाल्यावर १५ शतके आणि ७८ अर्धशतके जमा आहेत.

मैदानीतील अष्टपैलू नेतृत्व आणि प्रभाव आकडेवारीच्या पलीकडे जाऊन पाहिले तर जोसे बटलर हा आधुनिक क्रिकेटच्या शैलीत क्रांती घडवून आणणाऱ्या मोजक्या फलंदाजांपैकी एक आहे. यामुळे तो इंग्लंड संघाचा एक अविभाज्य आधारस्तंभ बनला आहे. लीड्समधील ही खेळी आणि १०,००० धावांचा टप्पा त्याच्या प्रदीर्घ आणि यशस्वी कारकिर्दीतील आणखी एक मानाचा त्रुग ठरला आहे. बटलरच्या कारकिर्दीत केवळ धावांचे आकडेच नव्हे, तर

देशातील कॉर्पोरेट क्षेत्र-उद्योगपती आनंदात आणि शेतकरी गंभीर निराश संतकहोत, शेतकऱ्यांनी आणखी किती दुःख सहन करावे!

सरकार शेतकऱ्यांच्या कल्याणासाठी विविध योजनांच्या घोषणा करीत असते आणि त्यांच्याबद्दल सहानुभूती दाखवत असते, तरीही शेतकरी आणखी असमानता भोगत असत आणि कॉर्पोरेट उद्योग यात मोठी व तफावत दिसून येत असून मोठे धक्कादायक वास्तव समोर आहे आहे. त्यामुळे देशाची १४.५ कोटी जनता सरकारला विचारत आहे की, कॉर्पोरेट क्षेत्र आणि कृषिप्रधान देशाचा अनन्दात शेतकरी यांच्यात सरकारकडून मिळणारी आर्थिक मदत जमीन असमानता फक्तच असा भेदाभेद का? कारण देशाचा कर्तोपतर शेतकरी आहे आणि कॉर्पोरेट क्षेत्र शेतकऱ्यांच्या भरीवधार अवलंबून असते तरीही सरकार त्यांच्याकडे नेहमीच दुर्लक्ष करताना दिसते.

रमेश लांजेवार नागपूर

आपण २०१४ ते २०२६ या १२ वर्षांत सरकारने उद्योगपती आणि कॉर्पोरेट क्षेत्राचे कब्जल १० लाख कोटी रुपय करून माफ (राईट ऑफ) केले आहे ही माहिती राज्यभरित साहित्यिकी आणि कार्यक्रम अंमलबजावणी मंत्रालयाने, तसेच वित्त मंत्रालयाने सादर केल्या आकडेवारीवरून ही माहिती उपडकीत आली आहे. यावरून आपण समजू शकतो की, सरकार शेतकऱ्यांच्या प्रति किती उदासीन असल्याचे दिसून येते. यामुळे कॉर्पोरेट उद्योगामध्ये आनंदच वाढतच दिसून येते तर, शेतकऱ्यांमध्ये कर्तोपतर शेतकरी आहे आणि कॉर्पोरेट क्षेत्र शेतकऱ्यांच्या भरीवधार अवलंबून असते तरीही सरकार त्यांच्याकडे नेहमीच दुर्लक्ष करताना दिसते.

सरकार मुठभर कॉर्पोरेट उद्योग व उद्योगपती यांच्यासाठी पाण्यासारखा पैसा कर्ज रूपात देतो आणि नंतर माफीही करतो. कोटी उद्योगपती तर करोडोचे धोळेचे कपडे भारतातून पलायन सुद्धा करताना आणि केले सुद्धा आहेत. त्याप्रमाणे सरकार याच सर्वतोपरी मदत सुद्धा करतात. याउलट ज्यांच्या भरीवधार देश चावते, देशाची अर्थव्यवस्था चावते व १४.५ कोटी जनतेच्या पोटाची खळगी भरण्याचे काम करणाऱ्या ७० टक्के अनन्दात शेतकऱ्यांकडे सरकार जाणीवपूर्वक दुर्लक्ष करते ही अत्यंत गंभीर आणि चिंताजनक बाब आहे. यावरून लक्षात येते की सरकार शेतकऱ्यांच्या प्रति किती मोठा भेदाभा व करीत आहे ही बाब आकडेवारीवरून स्पष्ट होते.

शेतकरी नेहमीच दुःखी का असतो याचा विचार सरकारने कधीच केला नाही आणि करणारी नाही असे मला वाटते. कारण कॉर्पोरेट क्षेत्रातून व उद्योगपतींपासून सरकारला व राजकीय पक्षांना मोठ्या प्रमाणात लाभ होत असतो आहेत. परंतु भारत हा कृषिप्रधान देश असताना सुद्धा सरकार शेतकऱ्यांना सरळ हातांनी मदत करण्यास नेहमीच आपापकी करीत असताना, याउलट सरकार उद्योगधंद्यांना सरळ हातांनी मदत करीत असून शेतकऱ्यांना शेतकऱ्यांमध्ये सोडण्याचे काम करीत असले. त्यामुळे पध्दती देशाचा शेतकरी नेहमीच संकटात सापडत असतो आणि मर्यादा खाईत जात असल्याचे दिसून येते. या पध्दतीने सरकार मदतीचा हात कॉर्पोरेट उद्योगांना देत असते त्या

विदर्भ व इतर भागात तर अत्यंत गंभीर व चिंताजनक परिस्थिती आहे आणि ही बाब सरकारला चांगल्याप्रकारे यात असून सुद्धा मदतीसाठी तारीख पे तारीख कशाला हवी एकीकडे सरकार पध्दतीने शेतकऱ्यांना का देत नाही हा अत्यंत गंभीर व विचार करणारा प्रश्न आहे. आज राज्याच्या दृष्टीने विचार केला तर राज्याचे मुख्यमंत्री, उपमुख्यमंत्री, राज्य, आमदार-खासदार शेतकऱ्यांच्या बंधाऱ्यात आहेत. परंतु भारत हा कृषिप्रधान मी मनीपासून स्वागत करते आणि दर महिन्याला शेतकऱ्यांच्या बंधाऱ्यावर संपूर्ण लोकप्रतिनिधी जाऊन तेथील आढावा घ्यायला घेतला हवा व त्यांच्या धर्ची चटणी भाकरी खावला सुद्धा प शेतकऱ्यांच्या मदतीचा जेव्हा प्रश्न येतो तेव्हा मिंटिंग, बैठका, समिती नेमणे या भागमंडीत शेतकऱ्यांच्या प्रति बिलकूल नसाव्यात. कारण राज्याच्या १४ कोटी जनतेला यात आले की, राज्याच्या शेतकऱ्यांची किती भयांक परिस्थिती आहे. मराठावाडा,

मग सरकार मदत करण्यासाठी वेळ का करीत आहे. आज देशातील व राज्यातील अनन्दात शेतकऱ्यांची गंभीर परिस्थिती व गडद संकट पहाता देशातील पक्ष-निष्ठाध्या आजी-माजी आमदार- खासदार, मंत्री यांनी कमीत-कमी पाच वेळा शेतकऱ्यांच्या मदतीसाठी ताबडतोब सरकारच्या तिजोरीत जमा करावे. कारण पाच महिन्यांचे पगार-पेंशन शेतकऱ्यांच्या मदतीला दिली तरी ते गरीब होणार नाही किंवा शेतकऱ्यांसारख्या आत्महत्तेची पाळी सुद्धा येणार नाही किंवा त्यांना कोणत्याही दुकाळाला सामना करावा लागणार नाही. त्यामुळे आजी-माजी लोकप्रतिनिधींनी आतातरी तत्तुरता दाखवून अनन्दात शेतकऱ्यांना सरळ हातांनी मदत करण्यासाठी पुढाकार घ्यावा. शेतकऱ्यांना फिक नको ते आपले, देशाचे, राज्याचे अनन्दात आहेत.

- ९९२१९०७७९

प्रतिनिधींनी मांडलेल्या विविध
मार्गण्यांचा शासनस्तरीय
सकारणक विचार करून त्यावर
आवश्यक कायद्यांही करणेत
यावी, अशी अपेक्षा व्यक्त
करणया आली.

पाठशुद्धविषयासाठी पुढील
पाठपुरावा या किताबीत
बैठकीमुळे राबतातील आशा
सेविका व गृहप्रवर्तकांच्या
प्रवृत्ति प्रवर्तना आरोग्य
विभागाच्या वॉरिअर अधिकाऱ्या
समोर थेट धडकण्यासाठी
महत्वाचे व्यासपीठ उल्लभ्य
झाले आहे. बैठकीत झालेल्या
चर्चेत अर्थ. नैतिकते संर्बिधित
मार्गण्यांबाबत पुढील पाठपुरावा
करणेत येणार असल्याची
संघटनेच्या पदाधिकाऱ्यांनी
सांगितले. आशा सेविका व
गृहप्रवर्तकांच्या प्रवृत्ति व शासनाने
सकारात्मक भूमिका घेऊन
त्यांच्या मार्गण्याची पूर्तता
करण्यासाठी ठोस पातळी
उचलावीत, अशी अपेक्षा यावेळी
उपस्थित संघटनेच्या
पदाधिकाऱ्यांनी व्यक्त केली.

अजिंक्य विनोद तिवारी
महेश नगर, नागपूर

ઉવચ્ચાની. શિક્ષક, પાલક,
 માતા મિત્રાઈ આંધ્ર ગાલોલેલ
 પ્રલ્લેક અણગમ વ્યક્તિને
 દાઢવલેલી હી એકજુટ હેચ
 પિંદલ કરતે કી સમાજને માનવા
 શિક્ષક તરે કોળીતી હી એ
 અશચ્ચ રાહત નાહી.
 આજ યા ૪૯ વીશ્વધ્યાયીય
 મનાય રજવેલી વિજ્ઞાનીની કોળે
 આંધ્ર ત્વાંની પાહિલેલી મોટી
 સ્વૈચ્ચ, ડહા કમિષન અધિકાર
 વ્યવસ્થા, એહાદા અપેક્ષા
 કિંવા એહાદા પ્રેરણાદાની નેતા
 ષડયોજીત. આંધ્ર ત્વાંના પે
 શૈક્ષણિક સહીતે ચે મહત્ત્વ
 અધિકચ ષડદ હોઈલ. થુવાગમ
 (નિર્ણય) ને લોકડુ દિલોલા
 આશંસે પાલકસંભાગના
 શિક્ષણાલા મિઝલેલી ભરસી
 આંધ્ર. પ્રલેકે ગવાને આંધ્ર
 પ્રલ્લેક સમાજાને હી પ્રેરણા
 આત્મસતક કરવાી અશીચ
 આંધ્ર. કારણ અચેર પુત્રલોક
 મુલાચ્ચા ડોહ્યોતીલી સ્ખર
 સાકાર કરણે હીચ સ્ખર
 સામાજિક જાબવદારી ટરતે.
 - ૧૯૪૪-૧૯૭૦-૦૫-

पंडित जवाहरलाल नेहरू यांनी काही काळ जागतिक आणि शांततेसाठी 'जगत्पिता' (५ एप्रिल १९५४) मांडली होती. एकमेकांच्या प्रादेशिक अखंडतेचा आणि सर्वोभालत्वाचा आदर करणे, एकमेकांशी आक्रमण न करणे, एकमेकांच्या अंतर्गत बाबींवर हस्तक्षेप न करणे, सन्ता आणि परस्परांशी लाभ लक्षात घेऊन शांततापूर्ण सहअस्तित्व राखणे विश्वशांतीची आवश्यकता का आहे? मानवी कल्याण: युद्धाचे आणि हिंसाचारामुळे मोठ्या प्रमाणावर जीवित व वित्तनशील नष्ट होऊ शकते. शांततेमुळे नागरिकांना सुरक्षित जीवन जगता येते. आर्थिक आणि सामाजिक विकास: या देशांमध्ये शांतता असते, तिथे शिक्षण, आरोग्य आणि पायाभूत सुविधांचा विकास वेगाने होतो. अण्वस्त्रे आणि नयंत्रज: आजच्या काळात अण्वस्त्रे देशांमध्ये विनाशकारी अण्वस्त्रे आहेत. जागतिक शांतात टिकून ठेवण्यासाठी अण्वस्त्रांचे विकसनशील आर्थिक आणि विद्युत्शांतता सधोरील मुख्य आव्हाने: समोरील आव्हाने आणि आशिया खंडास संपूर्ण जगाला दंडनावताने ग्रासले आहे साम्राज्यवाद आणि साम्राज्यवाद: देशांमध्ये साम्राज्यवाद आणि साम्राज्यवाद होणारे व (उदा. रशिया-युक्रेन किंवा इराक-जगास) हे जागतिक शांततेला मोठा धोका निर्माण करतात.

